



Geschillenkamer

Beslissing 08/2023 van 8 februari 2023

Dossiernummer : DOS-2022-05257

Betreft : Klacht wegens het gebrek aan uitvoering geven aan een verzoek tot gegevenswissing

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter, alleenzetelend;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: De heer X, hierna “de klager”;

De verweerder: Y, met maatschappelijke zetel te 4 Shmuel Avitzur, 6813640, Tel Aviv Yaffo, Israël, hierna “de verweerder”.

I. Feiten en procedure

1. Op 23 december 2022 diende de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder.

De klager stelt dat hij een tijdlang per e-mail nieuwsberichten ontvangen heeft van de nieuwsdienst van de verweerder, waarvoor hij zich initieel had ingeschreven. Op 5 september 2022 heeft hij zich echter hiervoor uitgeschreven via de website. Toch blijft de verweerder berichten van de nieuwsdienst van de verweerder ontvangen. Bijgevolg heeft de klager deze klacht ingediend.

2. Op 11 oktober 2022 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van artikel 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

II. Motivering

3. Steunend op de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3^o WOG, uitgaande van de hiernavolgende motivering.
4. De Geschillenkamer dient in het geval van een sepot trapsgewijs te onderzoeken en motiveren¹:
 - of er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling, waarna een technisch sepot volgt;
 - of een succesvolle veroordeling technisch haalbaar zou zijn maar op gronden, aan het algemeen belang ontleend, een (verdere) vervolging onwenselijk is, waarna een beleidssepot volgt.

In het geval op meer dan één grond wordt geseponerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld.²

5. Op basis van de informatie waarover de Geschillenkamer op dit ogenblik beschikt, acht zij het op heden onmogelijk om verder gevolg te geven aan de klacht voor de redenen die hierna zullen worden uiteengezet. Bijgevolg beslist zij over te gaan tot een technisch sepot.
6. Opdat de Geschillenkamer - waarop de klager op grond van artikel 77 van de AVG beroep deed - bevoegd zou zijn voor de behandeling van zijn klacht, is het in de eerste plaats noodzakelijk dat de AVG van toepassing is op de litigieuze feiten of dat andere wetgeving met betrekking tot gegevensbescherming die de basis kunnen vormen van de bevoegdheid van de Geschillenkamer van toepassing is.

¹ Cf. arrest Hof van Beroep Brussel (Marktenhof), 2 september 2020, nr. 2020/5460, 18.

² *Ibidem*.

7. Wat het territoriale toepassingsgebied van de AVG betreft, wordt in artikel 3 van de AVG uitgegaan van twee verschillende gevallen. In het eerste geval (artikel 3.1 van de AVG), worden de gegevensverwerkingen verricht in het kader van de activiteiten van een vestiging van een verwerkingsverantwoordelijke op het grondgebied van de Europese Economische Ruimte. Deze eerste hypothese vooronderstelt dus het bestaan van een vestiging³ op het grondgebied van Europese Economische Ruimte. De klacht in onderhavige zaak is gericht tegen een rechtspersoon die in Israël gevestigd is en ook een vestiging heeft in de Verenigde Staten maar waarvan geen vestiging op het grondgebied van de Europese Economische Ruimte bestaat. Artikel 3.1 van de AVG is dus niet van toepassing.
8. Het tweede geval voorzien in artikel 3.2 AVG preciseert dat de AVG van toepassing is op de verwerking van persoonsgegevens die voldoen aan de volgende drie cumulatieve voorwaarden:
- de verwerking is gebeurd door een verwerkingsverantwoordelijke die niet gevestigd is in de Europese Economische Ruimte;
 - de verwerking betreft betrokkenen die zich bevinden op het grondgebied van de Europese Economische Ruimte; en
 - deze verwerkingsactiviteiten houden verband met:
 - a) het aanbieden van goederen of diensten aan deze betrokkenen (artikel 3.2.a) AVG) of
 - b) het monitoren van hun gedrag, voor zover dit gedrag in de Europese Economische Ruimte plaatsvindt (artikel 3.2.b) AVG).
9. Op basis van de stukken in het dossier is de Geschillenkamer van oordeel dat *in casu* niet aan deze cumulatieve voorwaarden voldaan is. Voor wat betreft de eerste voorwaarde stelt de Geschillenkamer vast dat de verweerder inderdaad niet gevestigd is in de Europese Economische Ruimte. Voor wat betreft de tweede voorwaarde merkt de Geschillenkamer op dat uit de klacht niet duidelijk blijkt of de klager zich bevond op het grondgebied van de Europese Economische Ruimte. In de veronderstelling dat de klager zich inderdaad bevond op het grondgebied van de Europese Economische Ruimte op het moment van de aangeklaagde feiten - wat dus niet duidelijk blijkt uit de klacht - is echter niet voldaan aan de derde voorwaarde. De verwerkingsactiviteit in kwestie houdt geen verband met "het aanbieden van goederen en diensten" , noch met "monitoring van gedrag van de betrokkenen".
10. In het arrest Pammer/Alpenhof⁴ werd het Hof van Justitie van de Europese Unie gevraagd te verduidelijken wat het betekent om activiteiten ergens op te richten in de zin van artikel 15, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 44/2001 (Brussel I). Hoewel het concept van "een activiteit ergens op

³ Het begrip vestiging wordt uitgelegd in overweging 22: Vestiging veronderstelt het effectief en daadwerkelijk uitoefenen van activiteiten via bestendige verhoudingen. De rechtsvorm van dergelijke verhoudingen, of het nu gaat om een bijkantoor of om een dochteronderneming met rechtspersoonlijkheid, is daarbij niet doorslaggevend.

⁴

richten” niet hetzelfde is als het “aanbieden van goederen of diensten”, kan de jurisprudentie in Pammer/Alpenhof volgens de European Data Protection Board (EDPB) helpen bij de overweging of er goederen of diensten worden aangeboden aan een betrokkene in de EER.⁵ Bij de beschouwing van de specifieke feiten van de zaak kan daarom rekening worden gehouden met onder meer de volgende factoren (of een combinatie daarvan):

- de EU (EER) of ten minste één lidstaat wordt bij naam genoemd in verband met het aangeboden goed of de aangeboden dienst;
 - de verwerkingsverantwoordelijke of verwerker betaalt een exploitant van een zoekmachine voor een zoekmachineadvertentiedienst om consumenten in de Unie gemakkelijker toegang te verlenen tot zijn site, of de verwerkingsverantwoordelijke of verwerker heeft marketing- en reclamecampagnes opgezet die op een publiek in een EU-land zijn gericht;
 - het internationale karakter van de betrokken activiteit, zoals bepaalde toeristische activiteiten;
 - de vermelding van gerichte adressen of telefoonnummers die vanuit een EU-land kunnen worden bereikt;
 - het gebruik van een andere topleveldomeinnaam dan die van het derde land waar de verwerkingsverantwoordelijke of verwerker is gevestigd, zoals “.de”, of het gebruik van neutrale topleveldomeinnamen als “.eu”;
 - een routebeschrijving vanuit een of meerdere andere EU-lidstaten naar de plaats waar de dienst wordt verricht;
 - de verwijzing naar een internationale clientèle die is samengesteld uit klanten die woonplaats hebben in verschillende EU-lidstaten, met name via de presentatie van door dergelijke klanten opgestelde verslagen;
 - het gebruik van een andere taal of munteenheid dan die welke gewoonlijk worden gebruikt in het land van de ondernemer, in het bijzonder een taal of munteenheid van een of meerdere EU-lidstaten;
 - aanbod van de verwerkingsverantwoordelijke om goederen in EU-lidstaten te leveren
11. De Geschillenkamer herinnert eraan dat overweging 23 van de AVG bevestigt dat de toegankelijkheid van de website van de verwerkingsverantwoordelijke, verwerker of een tussenpersoon in de Europese Economische Ruimte, de vermelding op de website van zijn e-mail- of geografisch adres, of van zijn telefoonnummer zonder internationale code, op zich niet voldoende bewijs uitmaakt dat de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker voornemens is goederen of een diensten aan te bieden

⁵ EDPB Guidelines 3/2018 on the territorial scope of the GDPR (art. 3) dd. 19 november 2019, p. 19, te raadplegen via https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_guidelines_3_2018_territorial_scope_after_public_consultation_en_1.pdf.

aan een betrokkene in de Europese Economische Ruimte. In dit verband verwijst de Geschillenkamer eveneens naar de Richtsnoeren van de EDPB waarin wordt gesteld dat wanneer goederen of diensten onbedoeld of incidenteel worden geleverd aan een persoon op het grondgebied van de Europese Economische Ruimte, de daarmee samenhangende verwerking van persoonsgegevens niet onder het territoriale toepassingsgebied van de AVG valt.⁶

12. Het feit dat de klager zich kon inschrijven op de nieuwsbrief betekent bijgevolg niet per definitie dat de verweerder zijn activiteiten richt op de EER. Ook de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (CBPL), voorganger in rechte van de GBA, heeft in advies 35/2012 gesteld dat het niet voldoende is dat diensten of goederen eenvoudigweg verkrijgbaar zijn voor Europese burgers om de AVG toe te passen. Het aanbod moet gericht zijn op betrokkenen in de EU of de verwerkingsverantwoordelijke moet voornemens zijn goederen en diensten aan te bieden aan betrokkenen in de EU. Dat voornemen kan en moet afgeleid worden uit andere factoren zoals, naast de hierboven vermelde factoren, het feit dat in het aanbod rekening wordt gehouden met de taal/cultuur/tradities of gebruiken van een bepaalde lidstaat.⁷
13. *In casu* is het doel van de verwerkingsverantwoordelijke het creëren van een Engelstalige nieuwsdienst gericht op de Joodse wereld en Israël. Geïnteresseerden kunnen artikels lezen of zich inschrijven op de nieuwsbrief, dewelke enkel in het Engels beschikbaar zijn. Doneren is mogelijk via de website maar enkel in dollar. De activiteiten, zijnde de nieuwsbrief en artikelen, op de website hebben een internationaal karakter, maar zij zijn specifiek gericht op de joodse gemeenschap in de Verenigde Staten van Amerika en het Midden-Oosten. Er wordt geen rekening gehouden met de taal, cultuur of tradities van een of meerdere lidstaten. Een voornemen om zich te richten op de EER kan in deze zaak ook niet vastgesteld worden aangezien het aanbod niet specifiek afgestemd is op de EER.
14. De Geschillenkamer concludeert dan ook dat er geen sprake is van een aanbod van goederen en diensten die specifiek gericht zijn op de betrokkenen in de Europese Economische Ruimte overeenkomstig artikel 3.2.a) AVG.
15. Onder "monitoring van gedrag van de betrokkenen", moet worden begrepen, de trackingsactiviteiten van het gedrag op het internet maar niet enkel dat.⁸ Meer in het algemeen kan het gaan om activiteiten om het gedrag van de betrokkenen te monitoren, zoals gedragsreclame, geolokalisatie voor direct marketingdoeleinden, het gebruik van cookies of bewakingscamera's.⁹ Er is ook de voorwaarde dat dit gedrag binnen de Europese Economische Ruimte moet plaatsvinden. Uit de

⁶ EDPB Guidelines 3/2018 on the territorial scope of the GDPR (art. 3) dd. 19 november 2019, p. 18, te raadplegen via https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_guidelines_3_2018_territorial_scope_after_public_consultation_en_1.pdf.

⁷ CPBL, advies 35/2021 van 21 november 2012 uit eigen beweging over het ontwerp van Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en het vrije verkeer van deze gegevens, p. 8.

⁸ EDPB Guidelines 3/2018 on the territorial scope of the GDPR (art. 3) dd. 19 november 2019, p. 19, te raadplegen via https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_guidelines_3_2018_territorial_scope_after_public_consultation_en_1.pdf

⁹ EDPB Guidelines 3/2018 on the territorial scope of the GDPR (art. 3) dd. 19 november 2019, p. 20, te raadplegen via https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_guidelines_3_2018_territorial_scope_after_public_consultation_en_1.pdf

klacht blijkt nergens dat er sprake zou zijn van enige monitoring van het gedrag van de betrokkene. De Geschillenkamer concludeert dan ook dat niet kan worden vastgesteld dat er sprake is van monitoring van gedrag van betrokkenen overeenkomstig artikel 3.2.a) AVG.

16. Gelet op het bovenstaande besluit de Geschillenkamer dat de AVG niet van toepassing is op de feiten die in de klacht naar voor zijn gebracht.
17. De Geschillenkamer merkt eveneens op dat, ten aanzien van de feiten uit onderhavige klacht, geen enkele andere wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens van toepassing is waardoor er geen elementen zijn die aanleiding geven tot haar bevoegdheid.
18. Aangezien de AVG in dit geval niet van toepassing is, noch enige andere wetgeving die bepalingen bevat over de bescherming van de verwerking van persoonsgegevens, die de basis zouden kunnen vormen van de bevoegdheid van Gegevensbeschermingsautoriteit, is het niet mogelijk dat de Geschillenkamer de klacht in behandeling neemt. Op grond van art. 95, §1, 3° van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit, beslist de Geschillenkamer bijgevolg om de klacht te seponeren.

III. Publicatie van de beslissing

19. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de klager rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- op grond van art. 95, §1, 3° WOG de klacht te seponeren.

Op grond van artikel 108, §1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034^{ter} van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten¹⁰. Het verzoekschrift

¹⁰ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;

3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;

4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;

op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.¹¹, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32^{ter} van het Ger.W.).

(get). Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer

5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

¹¹ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.